

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ,
ΤΟΝ ΕΝ ΣΑΡΩΦ ΑΣΚΗΣΑΝΤΑ

Ποιηθεὶς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* 1994 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΝ ΕΝ ΣΑΡΩΦ

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

*τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.*

Τὸν φλογοφόρον ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου, ἀνευφημοῦντες οἱ πιστοὶ ἐκβοῶμεν· τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπησιν ἐγκαίνισον ψυχαῖς, Πάτερ ἀγγελῶνυμε, Σεραφεῖμ θεοφόρε, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, πάντα πλησον εὐχαῖς σου, διδούς ἡμῖν τοῦ Πάσχα τὴν χαρὰν, τῶν Ὁρθοδόξων, γλυκύτατον καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὺν ἐκλεκτοῖς σου ἀριθμήσασα Κόρη, τὸν ἐν ἐρήμῳ τοῦ Σαρώφ θεοτρόπως, ὑπερφυῶς δοξάσαντα Υἱόν σου καὶ Θεόν, Σεραφεῖμ κατάλεξον καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε, παρ' ἀξίαν θέλοντας, ἀπολαῦσαι τῆς δόξης, ἣν χορηγεῖς τοῖς πόθῳ σου πολλῶ, Ὄνομα Μητέρα, φωνοῦσιν ἐκάστοτε.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Πῦρ ἡμῖν ἀναψον Σεραφεῖμ Παρακλήτου Ἀ(θανάσιος)»

Ῥιδή α'. Ἦχος πλ.δ'. Ἀρματηλάτην Φαράω.

Πεπυρωμένος τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι κατὰ τὴν κλησίν σου, ψυχρανθέντας πάτερ, Σεραφεῖμ τοῖς παισίμασι, τίμια ἐναπόδειξον ἡμᾶς Πνεύματος σκεύη, ὡς ἀπαιτεῖ ἀγγελώνυμε, τῶν χριστιανῶν τὸ πολίτευμα.

Υἱοθεσίας θεϊκῆς τὸ ἔνδυμα, ἀπημαυρώσαμεν, ὅθεν ὡς φωτὸς σοι οἴκῳ καταφεύγομεν, ὅπως ἀκτίσιν Ὅσιε, πρεσβειῶν σου στιλβώσης, ἡμῶν τὰ θεῖα γνωρίσματα, καὶ Χριστῷ ἐνώσης μακάριε.

Ῥευμάτων θείων ποταμὸς γενόμενος, χάριτι Πνεύματος, πάθη ἀποπλύνεις τῶν ψυχῶν τρισόλβιε, διὸ καὶ τοὺς αἰτοῦντάς σου, ἀποκάθαρον μάκαρ, πολλὴν γὰρ ἔχεις τὴν δύναμιν, ὡς Θεὸς μεθέξει γενόμενος.

Θεοτοκίον

Ἡ οὐρανίων στρατιῶν Βασίλισσα, ὅτε ἠσθένησας, Σεραφεῖμ παμμάκαρ, ὑγιᾶ κατέστησεν, εἰκόνα ἀσπασθέντα σε, τὴν Αὐτῆς καὶ πλημμύρα, τὸν ὑετὸν προοιμίασε, θείων χαρισμάτων σου Ὅσιε.

Ἰδιὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μητρικῇ ὁδηγία ἀπὸ παιδὸς Ὅσιε, μόνον τὸν Θεὸν ἐξεζήτηεις, ὡς σὸν θησαύρισμα, ὅθεν ὡς ἔμπορος, τὸν νοητὸν Μαργαρίτην, ἐφευρῶν ἠγόρασας, Ὅν ἡμῖν δώρησαι.

Ἰερῶν σου γονέων, συνεχιστῆς γέγονας, ἄριστος ψυχῶν ναοδόμος, ἅς κατεκόσμησας, σοφοῖς διδάγμασι, καὶ φιλοθέοις ἐννοίαις, μεθ' ὧν ναοποίησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Νικηθεὶς τῷ Δεσπότη, ὡς ψαλμικὴ ἔλαφος, ἔδραμες Σαρῶφ ἐν ἐρήμῳ, σταυρὸν δεξάμενος, ὡς καταθύμιον, παρὰ μητρὸς ἀγαθῆς σου, ὃν φιλεῖν ἀξίωσον, ἡμᾶς πρεσβεΐαις σου.

Θεοτοκίον

Ἄπαντά σου τὸν βίον, ὀλοτελῶς δέδωκας, τῇ Μητρὶ Κυρίου τρισμάκαρ, Ταύτης γενόμενος, οἰκεῖος Ὅσιε, καθάπερ εἶρηκεν Αὕτη, Ἴη ἡμᾶς οἰκείωσον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Διάσωσον, τοὺς ἐκ καρδίας σὲ ἀνυμνοῦντας, θεοφόρε Σεραφεῖμ Σαρῶφ ἐγκαλλώπισμα, καὶ δώρησαι εὐχαῖς σεπταῖς, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πυρίπνους φωστήρ, ἐδείχθης ὡς ἀσώματος, τὴν ὕλην σαρκός, σοφῶς ἀναχωνεύσας σου, καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, Σεραφεῖμ ἀγγελομίμητε, ἐκδιδάσκων σαφῶς ἡμῖν, τὴν κτῆσιν τοῦ Πνεύματος τῷ βίῳ σου.

Ὡιδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Νέας ζωῆς, σὺ ἀναπνέων μακάριε, τὸν ἀέρα γέγονας ἰσάγγελος, ὅθεν εἰσδὺς ἔνδον οὐρανοῦ, ἔσχες κατὰ φύσιν, τὰ ὑπὲρ φύσιν θεάματα, διὸ καὶ ἡμᾶς Πάτερ, ἀξιῶσαι εὐχαῖς σου, θεωρεῖν κατ' ἐνώπιον Κύριον.

Ἀναδιφῶν, τῶν οὐρανίων τὴν ἔννοιαν, καὶ στοχεύων μόνον εἰς ἀγάπησιν, τοῦ Ἰησοῦ, ἔρημον ποθεῖς, καὶ καταλαμβάνεις, τοὺς παλαιοὺς ἐκμιμούμενος, Πατέρας θεοφόρε, ὧν τὸν ζῆλον τὸν θεῖον, καὶ ἡμῖν ἐγκαινίσαις πρεσβείαις σου.

Ψυχῆς τρυφήν, ὁ εὐχομένῳ δωρούμενος, παμπλουσίως Πάτερ σοι δεδώρηται εὐχὴν Χριστός, ὡς ὑπὲρ παντός, κόσμου εὐχομένῳ, τῇ φλογοφόρῳ ἀγάπῃ σου, διὸ τῶν αἰτουμένων, τὰς δεήσεις ἐκπλήρου, ὡς ἐκάστῳ συμφέρει μακάριε.

Θεοτοκίον

Ὅλην ζωὴν, ὁ ἀθλητῆς σοι ἀνέθετο, ὅτε Κόρη πόθῳ ἀνεχώρησεν, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὸν σταυρόν, ἡσυχίας ἦρε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκθηρώμενος, ὅθεν ὡς συμπαρέστης, τούτῳ Μητρε ἐν πᾶσι, καὶ ἡμῖν συμπαρίστασο πάντοτε.

Ῥωιδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νοερᾶς ἐργασίας, ἔσχηκας ἀλείπτας σου Ἁγίων τάγματα, ἄλλων μὲν τὸν ζῆλον, καὶ ἐτέρων μιμούμενος ἄσκησιν, ὅθεν κοινωνίας, τούτων ἐγένου κληρονόμος, ἐν ἣ τόπον ἡμῖν Πάτερ χάρισαι.

Στενήν ὤδευσας τρίβον, ἐκ τῆς πλησμονῆς θείας ἐφέσεως, σιωπὴν ἐν πᾶσιν, ἐξασκήσας ἐν πλείστοις τοῖς ἔτεσι, μόνον τῷ Κυρίῳ, ἀδολεσχῶν Σεραφεῖμ θεῖε, τοῦ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος ἀνθρώπε.

Ἐπὶ πέτραν σοὺς πόδας, ἔστησας Κυρίου κατὰ τὸ λόγιον, ὅθεν τῶν χιλίων, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν τὸ κατόρθωμα, τῆς εὐχῆς εὐκόλως, εἰς πέρας ἤγαγες θεόφρον, ὅθεν ταύτην ἡμῖν Πάτερ δίδαξον.

Θεοτοκίον

Ῥῶσιν ἔχων τὴν ἄνω, ἤσκησε νηστείαν ὑπερθαύμαστον, ἅπασι διδάσκων, τὴν ἐγκράτειαν Κόρη ὁ δοῦλός σου, ἦν ἡμῖν χαρίσαις, σύμβιον ζεΐδωρον εὐχαῖς σου, ὅπως ὑλῆς ὀφθῶμεν ἀνώτεροι.

Ῥωιδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἄγνείαν σου, οἱ πιστοὶ θαυμάζοντες, πρὸς αὐτὴν σὴ εὐλογία ἐχώρουν, ὅθεν Χριστῶ, φιλοάγων ὑπάρξεις, ὡς προσφορὰν προσενήνοχας ἄυλον, μεθ' ὧν μνημόνευε ἡμῶν, Σεραφεῖμ τῶν ἀγνείαν ποθούντων σου.

Φιλόψυχε, Σεραφεῖμ ἠγάπησας, τοῦ Δεσπότης κτίσιν θεία ἀγάπη, καὶ ὡς Ἀδάμ, πρὸ τῆς πτώσεως ὤφθης, ὅθεν καὶ ἄρκτον χερσὶ σου ἐξέτρεφες, δεόμεθά σου τῶν ψυχῶν, τὰ θηρία ἡμῖν καθυπόταξον.

Ἐθραύσθη σου, τὸ πηλῶδες Ὅσιε, ἐπιθέσει τῶν ληστῶν θεῖον ἄγγος, ὅμως Χριστός, ἐπαυξήσας τὴν Χάριν, θαυματουργίαις πολλαῖς σε ἐκόσμησε, διὸ βοῶμεν τῶν ψυχῶν, τοὺς ληστὰς ἡμῶν πόρρω ἐκδίωξον.

Θεοτοκίον

Ἰάτραιναν, τὴν Κυρίαν Δέσποιναν, κατεπλούτησας ἀδάπανον Πάτερ, Ἡ θαυμαστῶς, συνοδεία Ἀγίων, κατ' ἐπανάληψιν σὲ ἐπεσκέψατο, ἰκέτευε Ταύτην θερμῶς, ὅπως νόσους ἡμῶν ἐξιάσῃται.

Διάσωσον, τοὺς ἐκ καρδίας σε ἀνυμνοῦντας, θεοφόρε Σεραφεῖμ Σαρῶφ ἐγκαλλώπισμα, καὶ δώρησαι εὐχαῖς σεπταῖς, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μοναζόντων ἐδείχθης τὸ καύχημα, καὶ μιγάδων θερμὸν καταφύγιον, ὅθεν Πάτερ, ὡς πρεσβευτῆ σοι χρώμενοι Θεῶ, φωνὰς ἐξαφίεμέν σοι νῦν, ἀπὸ καρδίας νοεράς, καὶ συμφώνως σοι κράζομεν· Πνεύματος δὸς τὴν κτῆσιν, ὅπως Αὐτοῦ πληρῶμεν, τὰς ζωηφόρους ἐντολάς, Σεραφείμ Σαρῶφ ἀγλάϊσμα.

Προκείμενον· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμοιον

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέγας μάρτυς γέγονας, τῶν δωρεῶν Παρακλήτου, Σεραφεῖμ τρισόλβιε, ἅς Δεσπότης δίδωσι τοῖς φυλάττουσι, τὰ Αὐτοῦ ἐντάλματα, καθαρᾶ καρδιά, καὶ ποθοῦσιν ἐξομοίωσιν, πρὸς τὸ Ἀρχέτυπον, ὡς ἐν ἀληθείᾳ ἐπήγγελται. Ὅθεν ἡμῶν τὴν αἴτησιν, μὴ παρίδης Πάτερ ἀτέλεστον, ἀλλὰ σαῖς πρεσβείαις, οἰκείωσον Χριστῷ τῷ ποθητῷ, ναοὺς ποιῶν Θεοῦ Πνεύματος, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μνήμην Κυρίου περιφέρων, ἐπωνόμασας Ἁγίων Τόπων κλήσει, τῆς ἐρήμου Σαρώφ, τοὺς χώρους θεοφόρε, ὅθεν ἡμᾶς ἀξίωσον, πολιτεύεσθαι ἀγίως.

Πένθους ἐργάτης ζωηφόρου, ὦν μακάριε, Ἀνάστασιν ἐφίλεις, διὸ Πάσχα χαράν, ἐγκαίνισον καρδίαις, ὅπως Χριστὸν δοξάζωμεν, Ἀναστάντα εἰς αἰῶνας.

Ἄλλου αἰῶνος σὺ πολίτης, πρὸς ταῖς ἄλλαις σου ἀσκήσεσιν εἰργάσω, σιωπὴν παντελεῖ καὶ σχολασμὸν Κυρίω, διὸ ἡμᾶς ἐκδίδαξον, σιωπᾶν χριστοφιλήτως.

Θεοτοκίον

Ρεύματα ἰαματοφόρα, Μῆτερ δέδωκας σὺν θείῳ Θεολόγῳ, τῷ πτωχῷ Σεραφεῖμ, εἰς ἀσθενούντων ρῶσιν, καὶ ψαλμικὰ ὡς ὕδατα, τὴν παράκλησιν ἐν λόγοις.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίω.

Ἀφθαρσίας στολήν ἐπενεδύθης, θεία Χάριτι τοῦ Παρακλήτου Πάτερ, ἦν σκοπὸν τῆς ζωῆς, ἐδίδαξας ἀνθρώπων, ἧς Χάριτος ἀξίωσον, τοὺς τιμῶντάς σε ἐν ὕμνοις.

Καὶ ἐν λόγοις γλυκύτατος ὑπάρχεις, καὶ ἐν ἔργοις παμφίλτατος τοῖς πᾶσι, ὁ Χριστὸς γὰρ ἐν σοί, καὶ φθέγγεται καὶ πράττει, Ὅν ἐξιλέου Ὅσιε, τοῖς τὸν βίον σου ποθοῦσι.

Ληρωδοῦσιν οἱ λέγοντες μὴ εἶναι, ἀγιότητα προσεφικτὴν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ σὺ Σεραφεῖμ, ἐμπράκτως καταισχύνεις, τοὺς τὰ τοιαῦτα φάσκοντας, ὧν μερίδος λύτρωσαί με.

Θεοτοκίον

Ἡ παρθένος μονάστρια ἐξέστη, ὅτε εἶδέ σε Παρθένε πλήρη δόξης, σὺν Ἀγίων χορῶ, τῷ Σεραφεῖμ ὀφθεισαν, μεθ' ὧν σοι κλίνω Δέσποινα, ἀσθενοῦς ψυχῆς μου γόνυ.

Ῥωιδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὸ τέλος ἐπιγείου σου βιοτῆς, ὑπερθαύμαστον πέφυκεν Ὅσιε καὶ ποθητόν, τοῖς ἐν ὕμνοις πόθου πανευλαβοῦς, τιμῶσι πολιτείαν σου, ὅθεν καταξίωσον ἐν εὐχῇ, ψυχὰς Κυρίῳ δοῦναι, πυρὶ θείας ἀγάπης, ἐξηγνισμένας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ λόγος ἐπληρώθη Πάτερ ὁ σός, ὅτι Πάσχα ἐν θέρει ὀφθήσεται ἐπὶ τῇ σῇ, δόξη τῆς σεπτῆς ἀνακομιδῆς, ὅθεν τὴν χάριν δώρησαι, τῆς σῆς πασχαλίου διαγωγῆς, ἡμῖν ἀνίκμοις οὔσι, τῷ θέρει ἁμαρτίας, ὅπως δοξάζωμεν τὴν μνήμην σου.

Υφάνας ίστουργία τῇ μυστικῇ, νῦν ποδήρη φορεῖς ἀγιότητος, κόσμου παντός, θεῖε Χριστευχέτα ἐν οὐρανοῖς, μετὰ τῶν συνωνύμων σοι καὶ τῶν ἐπιλοίπων ἀγγελικῶν, ταγμάτων φλογοφόρε, ἔνθεν τὸ δυσειδές μου, ἐξ ἁμαρτίας φλέξον ἔνδυμα.

Θεοτοκίον

Ἀξίωσόν με Δέσποινα ἀγαθή, τελειῶσαι τοῦ βίου τὸ στάδιον πρὸ τῆς σεπτῆς, καὶ προσκυνητῆς μοι θείας μορφῆς, τοῦ παγκαλλοῦς Προσώπου σου, ὡς τὸν πολυόπτην σου Σεραφεῖμ· γνωρίζω ἀναιδές μου, τὸ αἶτημα ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ οἶδα τὴν ἀγάπην σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

(τὰ δύο πρῶτα τοῦ Συναξαριστοῦ)

Χαίροις τῆς Ρωσίας γόνος λαμπρός, τέκνον τῆς ἐρήμου, μοναζόντων ὑπογραμμός, Πνεύματος τὴν κτῆσιν, σκοπὸν ζωῆς κηρύττων, ὦ Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, ἄνθος μυρίπνοον.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Χριστῷ, χαρίτων τῶν θείων, ἀναδέδειξαι θησαυρός, θαύμασι καὶ λόγοις, καὶ θεῖαις ὑποθήκαις, ὦ Σεραφεῖμ παμμάκαρ, φωτίζων ἅπαντας.

Πνεύματι Ἁγίῳ ἀνακραθεῖς, Σεραφεῖμ θεόφρον, καταυγάζεις σῆ βιοτῆ, κόσμον τὸν παρόντα, καὶ ἐκδιδάσκεις πάντα, τούτου διαρραγῆναι, ἀϋλοῖς πτέρυξι.

Θλίψεσι βαρούμενοι τὰς ψυχάς, τὴν χαρὰν αἰτοῦμεν, Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, Σεραφεῖμ θεόφρον, δοθῆναι σαῖς πρεσβείαις, οἱ τὴν σεπτὴν σου μνήμην, πόθῳ γεραίροντες

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

*Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν, τὸ προσόμοιον
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.*

Πνεύματος Ἁγίου τῷ πυρί, ὀλοκαυτωθεῖς Πάτερ θεῖε ὡσπερ ἀσώματος, ἄγγελος ἐβίωσας Σεραφεῖμ ὅσιε, τὴν ὁδὸν τῆς θεώσεως, σαφῶς ἐκδιδάσκων, τοῖς ἐκμελετῶσί σου ζωὴν χριστόληπτον, ὅθεν μεταποίησον τάχει, νοῦν ἡμῶν καὶ φρόνημα ὅπως, ἐξομοιωθῶμέν σοι τρισόλβιε.

Στίχοι

*Εὐχου, Σεραφεῖμ, Παρακλήτῳ τῷ ἄνω,
πλουσίως οἰκεῖν Παρακλήτῳ τῷ κάτω.*